

Duurzaamheidsdoelstellingen onze kust

SDG 1: GEEN ARMOEDE

Hannelore Maelfait

De Verenigde Naties stelde in 2015 een nieuwe mondiale duurzame ontwikkelingsagenda op voor 2030, met daaraan duurzame ontwikkelingsdoelstellingen gekoppeld. Die zeventien Sustainable Development Goals schetsen ambitieuze doelen. In deze rubriek bespreken we die doelstellingen en subdoelstellingen voor onze kust. Hoe ver staan we tegenover deze doelen, we zoeken het graag samen uit.

SDG 1 - BEÏNDIG ARMOEDE OVERAL EN IN AL HAAR VORMEN

De Verenigde Naties hebben een ambitieus plan opgesteld voor de post-2015 agenda: het uitroeien van armoede in al haar vormen en overal ter wereld. Het doel is om tegen 2030 het aandeel mannen, vrouwen en kinderen van alle leeftijden die volgens de nationale definities in armoede leven in al haar dimensies, minstens tot de helft terug te brengen.

Volgens het VN-ontwikkelingsprogramma (UNDP) zijn er wereldwijd nog 1,2 miljard mensen die met minder dan \$1,25 per dag moeten rondkomen, wat de VN als maatstaf gebruikt om armoede te meten. Naar Belgische normen komt dit overeen met een dagelijks inkomen lager dan 36 euro.

HOE TE METEN?

De fiscale gegevens van inkomens verzameld via de personenbelasting, geven niet altijd een volledig beeld. Zo ontbreken vaak de inkomsten uit roerend goed, zoals spaarboekjes en beleggingen. En vele belastingplichtigen, die omwille van hun inkomen (zoals jongeren zonder inkomen) niet belastbaar zijn, komen niet in de cijfers naar voor. Een goede indicator om een inschatting te maken van de groep met een laag inkomen, is te kijken naar het aantal personen met een verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering. Die verhoogde tegemoetkoming maakt de gezondheidszorg goedkoper voor mensen met een laag inkomen. Bij de oudere bevolking is dit minder het geval omdat het netto belastbaar inkomen bij 65-plussers niet altijd goed overeenkomt met het

reëel beschikbaar inkomen (zoals aanvullende pensioenen...). Voor deze oudere leeftijdsgroep gebruiken we de inkomensgarantie voor ouderen (IGO), een uitkering die toegekend wordt aan 65-plussers die niet over voldoende financiële middelen beschikken.

WAT IS DE SITUATIE VANDAAG AAN ONZE KUST?

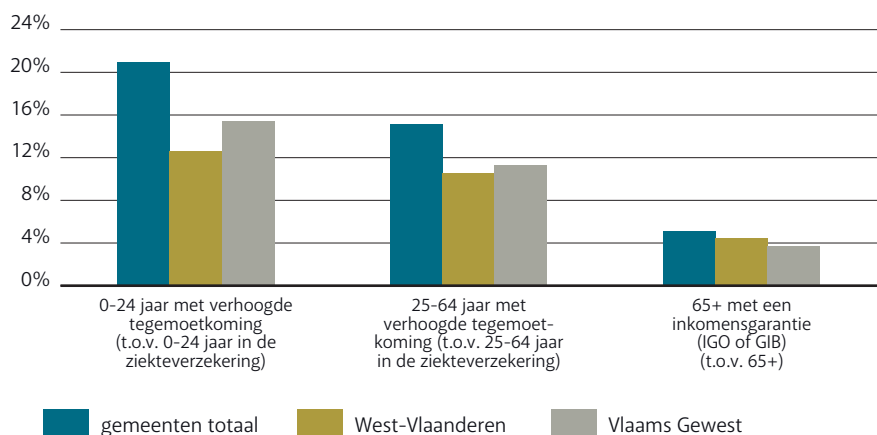
De kustgemeentes scoren in alle drie de afgebakende leeftijdscategorieën slechter dan het West-Vlaamse en Vlaamse gemiddelde. Zo heeft bijna 21% in de leeftijdscategorie van 0-24 jaar recht op een verhoogde tegemoetkoming, een pak meer dan de 12,7% voor West-Vlaanderen. Daarnaast is er ook een stijging in deze leeftijdscategorie

van 14,7% in 2013 tot 21% in 2018.

Voor de leeftijdsgroep van 25 tot 64 jaar zijn er in alle kustgemeentes 15.808 inwoners die ofwel zelf de verhoogde tegemoetkoming krijgen ofwel ten laste zijn van iemand met een verhoogde tegemoetkoming. Dit is 15,1% van de inwoners uit die leeftijdsklasse aangesloten bij de ziekteverzekering. Het aantal 65+ met een inkomensgarantie ligt in de kustgemeentes met 5% iets hoger dan het West-Vlaams gemiddelde van 4,4%. De laatste jaren was er algemeen een daling van het aantal 65+ met een inkomensgarantie van 6,4% in 2002 naar 5% in 2020. De verhoging van de minimumpensioenen speelt daar een rol in.

BRONNEN

- www.west-vlaanderen.be/socialeplanning

Verhoogde tegemoetkoming bij min-65-jarigen (2018) en inkomensgarantie voor ouderen (IGO) bij 65-plussers (2020). Bron: InterMutualistische Agentschap | provincies.incijfers.be, Federale Pensioendienst | provincies.incijfers.be